

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 34

Redakčná poznámka: Nasledujúci text zachováva autorov hlas a jeho historické tvrdenia. Tvrdenia o tajných vládcov, vesmírnych bojoch, sabotážach a ovládaní počasia sú tvrdeniami Petra Davida Betera; tento preklad ich nepotvrďuje ako overené fakty. Údaje a časové odkazy sú ponechané v dobovom kontexte originálu.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je doktor Beter. Dnes je 26. mája 1978 a toto je môj Audio list č. 34.

Nastal čas, aby som sa na chvíľu zastavil a zhodnotil zúfalú situáciu, ktorej čelíme. Päť rokov som pracoval tak usilovne a svedomito, ako som vedel, a myslím si, že by som vám mal predložiť svoje úprimné zhodnotenie úspechu či neúspechu toho, o čo som sa usiloval. Nerobím si z toho kariéru. BUĎ SA PODARÍ ZASTAVIŤ PLÁNY NAŠICH TAJNÝCH VLÁDCOV NA VOJNU A KATASTROFU — ALEBO ONI ZASTAVIA NÁS!

Moje tri osobitné témy na dnes sú: Téma č. 1 — BITKA PRI MIDWAY ZOPAKOVANÁ VO VESMÍRE; Téma č. 2 — ZEMETRASENIA, OVLÁDANIE POČASIA A HLAD V AMERIKE; Téma č. 3 — VEREJNÉ PRIZNANIE DOKTORA BETERA.

Téma 1 — Bitka pri Midway zopakovaná vo vesmíre

Zajtra uplynie osem mesiacov od 27. septembra 1977, keď Spojené štáty prehrali najrozhodujúcejšiu bitku 20. storočia — bitku žatevného Mesiaca. Od prvých dní druhej svetovej vojny sa nestalo nič, čo by sa jej významom čo i len vzdialene podobalo. Od ospalého nedeľného rána 7. decembra 1941 slová „Pearl Harbor“ znamenajú oveľa viac než zemepisné označenie miesta, kde sídli veliteľstvo Tichomorskej flotily námorníctva Spojených štátov. Od toho dňa sa Pearl Harbor stal synonymom prekvapivého útoku toho najničivejšieho druhu. Pre každého Američana, ktorý v ten deň počul v rádiu mrazivé, neuveriteľné spravodajské hlásenia, zostáva útok na Pearl Harbor dodnes páľčivou spomienkou. Pre nás to bol začiatok nočnej mory nazvanej druhá svetová vojna. Citový otras z útoku na Pearl Harbor pretrváva; jeho plný význam však väčšina z nás vtedy nepochopila a dnes mu rozumie ešte menej ľudí. Skutočný význam útoku na Pearl Harbor sa totiž ukázal až o šesť mesiacov neskôr v rozhodujúcej bitke pri Midway, a dovtedy sme už my Američania boli príliš zaujatí vedením vojny, než aby sme sa zastavili a všimli si širší význam jednotlivých bitiek.

V Audio liste č. 14, takmer pred dvoma rokmi, som poukázal na skutočnosť, že tesne pred útokom na Pearl Harbor prezident Franklin D. Roosevelt podnikol kroky, aby naše tri lietadlové lode, ktoré tam mali základňu, neboli prítomné, keď Japonci zaútočia. A v nahrávke Audio Book Talking Tape č. 7-B, ktorú som nahral pred vyše dvoma rokmi so svojím priateľom plukovníkom Curtisom B. Dallom, plukovník Dall rozpráva celý príbeh ZRADY amerických vodcov v súvislosti s útokom na Pearl Harbor. Nemáme čas prebrať to tu všetko znova. Stačí povedať, že Pearl Harbor bol Japoncom predložený ako lákavý cieľ útoku v rámci lsti, ktorá mala dostať Ameriku do vojny. Na základe Trojstranného paktu medzi Japonskom, Nemeckom a Talianskom sa tak Amerika automaticky zapojila aj do európskej vojny. Výsledkom bolo, že naši tajní vládcovia vyšli z druhej svetovej vojny s kontrolou nad ropnými koncesiami v Saudskej Arábii, ktoré predtým patrili Britom.

Vráťme sa však do Tichomoria. Sled udalostí od útoku na Pearl Harbor v decembri 1941 po bitku pri Midway o šesť mesiacov neskôr mal hlboký vplyv na americkú vojenskú stratégiu na celé ďalšie desaťročia. V oblasti námornej stratégie sa v tomto období v Tichomorí, pred vyše 35 rokmi, potvrdilo

dominantné postavenie lietadlovej lode. A lietadlová loď je dodnes dominantným faktorom vo väčšine amerického námorného uvažovania. Význam však siahla oveľa ďalej: týchto prvých šesť mesiacov vojny v Tichomorí sa stalo prvotným vzorom celej veľkej stratégie svetovlády, ktorá sa začala uskutočňovať o dve desaťročia neskôr, v roku 1961. Lenže tentoraz sa tajná stratégia obrátila proti svojim tvorcom. V júni 1942 bitku pri Midway, zlomový bod vojny v Tichomorí, vyhrali Spojené štáty — v septembri 1977 však bitku žatevného Mesiaca, ďalší zlomový bod, Spojené štáty prehrali.

Na začiatku druhej svetovej vojny väčšina Američanov stále pokladala bojové lode za zosobnenie námornej moci. Počuli sme o lietadlových lodiach, ponorkách a iných druhoch plavidiel, ale automaticky nám prišla na um bojová loď so svojimi ohromnými delami, schopnými ostreľovať vyloďovacie pláže či iné lode zo vzdialenosti dvadsiatich míľ. Keby sa nás niekto opýtal, väčšina Američanov by pravdepodobne odpovedala, že kľúčom k námornej sile je bojová loď — lenže my, verejnosť, sme zaostávali za dobou. V technológii námornej výzbroje prebiehala revolúcia a najvyšší stratégovia vedeli, že dni bojových lodí sú už spočítané vďaka rýchlemu nástupu účinných lietadlových lodí. V roku 1941 bol tento vývoj ešte taký nový, že aj v námorných kruhoch sa o ňom viedli vášnivé spory. Na najvyšších úrovniach strategického uvažovania mu však rozumeli v Japonsku rovnako ako v Spojených štátoch.

Keď admirál Jamamoto, veliteľ japonského námorníctva, 7. decembra 1941 podnikol prekvapivý útok na Pearl Harbor, použil námorné sily sústredené okolo šiestich lietadlových lodí. Tak ako všetci vojenský veliteľia aj Jamamoto vedel, že prekvapenie bude najmocnejšou zo všetkých zbraní, a podnikli sa všetky preventívne opatrenia, aby bolo zaručené. Dávno predtým, než by sa bojové lode alebo krížniky dostali dosť blízko na ostreľovanie Pearl Harboru, začali Jamamotove lietadlové lode vysielat' do prvých lúčov úsvitu strmhlavé bombardéry, torpédové lietadlá a stíhačky. O 7.55 hod. honolulského času sa na Pearl Harbor vrhali vlny japonských lietadiel jedna za druhou. Proti prvým vlnám japonských útočníkov nevzlietla ani jediná americká stíhačka, pretože prekvapenie bolo úplné. Bojové lode, krížniky a torpédoborce boli zasiahnuté tam, kde pokojne stáli na kotve, uzavreté v prístave. Americké lietadlá, sústredené na letisku tesne vedľa seba ako preventívne opatrenie proti sabotáži, sa menili na obrovské, vysoko šľahajúce vatry, zatiaľ čo sa americkí piloti márne usilovali naštartovať a vzlietnuť. Áno, Jamamoto dosiahol pri Pearl Harbore taktické prekvapenie; v strategickom zmysle však bol prekvapený on. Tak ako na útok použil lietadlové lode, aj jeho hlavnými cieľmi v Pearl Harbore boli naše tri lietadlové lode, ktoré tam mali základňu. Pomocou sfalšovaných spravodajských hlásení Jamamota presvedčili, že tieto cenné ciele sú tam. Keď sa však japonské lietadlá v to decembrové ráno rojili nad Pearl Harborom, všetky tri lietadlové lode chýbali. Rozhodujúci úder, ktorý chcel Jamamoto zasadiť Tichomorskej flotile Spojených štátov, sa preto nepodaril. Došlo však k neuveriteľnému krviprelievaniu a hrôze — presne k tomu lieku, ktorý naši tajní vládcovia potrebovali, aby vyliečili americkú nechotu ísť do vojny.

Už o päť mesiacov neskôr sa začala prejavovať závažnosť neúspechu japonského útoku na Pearl Harbor. Veľký japonský operačný zväz sa pripravoval na inváziu na niektoré ostrovy v Šalamúnových ostrovoch, pričom ju mali kryť silné bojové lode a krížniky. Námorníctvo Spojených štátov však zasiahlo a účinne využilo lietadlové lode. Výsledná bitka v Koralovom mori zmarila japonský plán útoku tým, že premenila celé stretnutie na bitku medzi lietadlovými loďami. Japonci vôbec nedokázali využiť svoje bojové lode, krížniky a vyloďovacie plavidlá a museli sa stiahnuť.

Osud Japonska na zvyšok vojny však spečatila rozhodujúca bitka pri Midway v nasledujúcom mesiaci, v júni 1942. Admirál Jamamoto podnikol útok na ostrov Midway, dôležitý americký letecký a námorný oporný bod v južnom Tichomorí. Jamamotove sily zahrňali nielen štyri lietadlové lode, ale aj zdanlivo drvivú silu bojových lodí spolu s krížnikmi, torpédoborcami a ponorkami. Námorníctvo Spojených

štátov však opäť premenilo celú vec na bitku medzi lietadlovými loďami. Pod velením admirála Chestera Nimitza americké sily, sústredené okolo troch lietadlových lodí zámerne uchránených pred prekvapivým útokom na Pearl Harbor, zaútočili na Japoncov z nečakaného smeru. Za jediný deň, 4. júna 1942, boli potopené všetky štyri útočiace japonské lietadlové lode. Obrovská flotila japonských bojových lodí a ďalších plavidiel teraz stratila svoj letecký ochranný dáždnik a stala sa nepoužiteľnou. Nemohla sa dostať dosť blízko k Midway, aby zaútočila, a musela sa obrátiť späť. Bez svojich lietadlových lodí bola porazená bez ohľadu na všetku ostatnú zdanlivú silu.

Bitka pri Midway bola zlomovým bodom vojny v Tichomorí. Prišla len šesť mesiacov po Pearl Harbore a vojna pokračovala s veľkými stratami na životoch na oboch stranách ešte vyše troch rokov. Po bitke pri Midway sa však konečný výsledok vojny medzi Japonskom a Spojenými štátmi stal už len otázkou času, pretože strata štyroch lietadlových lodí potopených pri Midway zlomila chrbticu japonskej námornej prevahe v Tichomorí. Odvtedy americká výrobná kapacita umožňovala Spojeným štátom postupne získavať náskok a prekonávať všetky japonské možnosti. Japonsko bolo odsúdené na porážku.

Udalosti od Pearl Harboru po Midway spred viac než jednej generácie poskytli poučenie, ktoré si naši arogantní tajní vládcovia mysleli, že môžu znovu uplatniť v oveľa väčšom rozsahu. Prostredníctvom Pearl Harboru vylákali zamýšľanú obeť, Japonsko, k útoku, ktorý zjednotil americký ľud v podpore vojny. Medzitým si ponechali v zálohe rozhodujúce odvetné zbrane, ktoré mali umožniť porážku obeť — konkrétne lietadlové lode. V tom čase boli lietadlové lode ako skutočná námorná sila ešte také nové, že široká verejnosť ich pravý význam nechápala. Tým, že všetko stavili na túto novú rozhodujúcu vojnovú technológiu, však dokázali zničiť Japonsko, čo bol plánovaný výsledok vojny.

O dvadsať rokov neskôr, v roku 1961, začali naši tajní vládcovia uskutočňovať zopakovanie tej istej základnej stratégie. Išlo o premyslenú dvojvetvovú stratégiu svetovlády, o ktorej som vám poskytol mnoho podrobností počnúc minulým septembrom v Audio liste č. 26 a potom aj v ďalších Audio listoch. Zamýšľanou obeťou malo byť tentoraz sovietske Rusko, jediná vojenská sila na Zemi, ktorá sa mohla rovnať sile Rockefellerovho impéria. Zámerom opäť bolo vylákať obeť, Rusko, k útoku typu Pearl Harbor za starostlivo kontrolovaných podmienok. Ako predtým, hrôza a krviprelievania mali byť neľudské. Tentoraz by vyhasli mnohé milióny životov, pretože útok by bol jadrový. Ako predtým si však naši tajní vládcovia zamýšľali ponechať v zálohe rozhodujúci tromf v podobe novej zbrojnej technológie, ktorou by v pravý čas zničili zamýšľanú obeť. Vo vojne v Tichomorí pred vyše 35 rokmi to bola nová lietadlová loď, ktorej ochranný dáždnik rozhodoval o použiteľnosti takmer všetkých ostatných zbraní. Dnes tú istú úlohu zohráva vesmírna výzbroj a tromfom, ktorý si naši tajní vládcovia nechávali bokom, bola tajná americká mesačná základňa v kráteri Kopernik. Kopernikova základňa, vyzbrojená lúčovými zbraňami, mala byť nezraniteľným miestom, z ktorého by bolo možné okamžite a podľa ľubovôle zapáliť ktorékoľvek obývané miesto na Zemi. Minulý september, v roku 1977, sa však celý diabolský plán obrátil proti svojim tvorcom, ako som vám v tom mesiaci podrobne povedal v Audio liste č. 26.

Najprv, 20. septembra 1977, prvá operačne nasadená ruská zabijacká družica, Kozmos 929, s posádkou a vyzbrojená lúčovými zbraňami s nabitými časticami, rozstrieľala americkú špiónážnu družicu na obrovskú ohnivú guľu nad Petrozavodským observatóriom v severnom Rusku. Bolo to ako bitka v Koralovom mori v máji 1942, pretože pravidlá boja sa zrazu dramaticky menili. Lenže tentoraz sa to dialo obrátene. Tentoraz sa situácia obracala proti nám, nie našou zásluhou. A už o týždeň neskôr sa odohral ekvivalent bitky pri Midway vo vesmírnom veku — mimo dohľadu verejnosti a bez toho, aby verejnosť čokoľvek tušila. Sovietsky zväz náhle a bez vysvetlenia vykázal rybárske plavidlá Európskeho spoločenstva zo svojich severných vôd, kde má základne jeho obrovská Severná flotila. Potom, 27.

septembra 1977, sa bitka žatevného Mesiaca skončila ohromujúcim zvratom: Sovietsky zväz vyradil tajnú americkú zbraňovú základňu v kráteri Kopernik. Bola to zlomová bitka, ničím menej významná než bitka pri Midway v druhej svetovej vojne.

Odvtedy, ako som vám mesiac po mesiaci zaznamenával na svojich nahrávkach, sovietske Rusko obrátilo vojenskú situáciu proti Spojeným štátom rovnako isto a rozhodujúco, ako to urobili Spojené štáty Japonsku v druhej svetovej vojne. Totálna vojna medzi Ruskom a Amerikou ešte nevypukla, ale zdá sa, že o jej konečnom výsledku už rozhodla tajná zlomová vesmírna bitka spred ôsmich mesiacov. Rovnakým spôsobom sa väčšina bojov medzi Japonskom a Spojenými štátmi v druhej svetovej vojne odohrala až po bitke pri Midway, no zlom pri Midway určil smerovanie zvyšku vojny, ktoré už Japonsko nikdy nedokázalo zvrátiť.

Téma 2 — Zemetrasenia, ovládanie počasia a hlad v Amerike

Po bolševickej revolúcii v Rusku v roku 1918 viedli centralizovaná kontrola výroby a distribúcie potravín, prídellový systém, čistky a ďalšie faktory k strašlivému ruskému hladomoru v rokoch 1919 až 1921. Krutí noví páni Ruska, bolševici, ktorí sú teraz z Ruska vyhánaní, používali hlad ako zámerný nástroj politickej kontroly. Desivé a tragické účinky hladu na ľudí opísal ako poučenie pre všetkých zosnulý P. A. Sorokin, veľký ruský sociológ, ktorý utiekol z bolševického Ruska a založil katedru sociológie na Harvardovej univerzite. Všetkým, ktorí sú dosť múdri na to, aby ich zaujímalo poučenie z ruskej skúsenosti v tejto oblasti, dôrazne odporúčam Sorokinovu knihu s názvom „HUNGER AS A FACTOR IN HUMAN AFFAIRS“ — „Hlad ako faktor v ľudských záležitostiach“. Je dostupná za 12,50 dolára vo vydavateľstve University of Florida Press, 15 Northwest Street, Gainesville, Florida, PSČ 32603.

Na svojej úplne prvej nahrávke, Audio Book č. 1, som spomenul plánovanú úlohu nedostatku a dokonca hladovania v Amerike ako faktorov nadchádzajúcej hospodárskej krízy a vojny. Odvtedy sa v časových plánoch našich tajných vládcov mnohé pokazilo, no vyhliadky na hlad v Amerike sa, ak vôbec, ešte zhoršili. V nedávnych nahrávkach som spomenul úlohu ruských kozmosfér pri úpravách počasia. Ich lúčové zbrane s nabitými časticami pri strelbe v rozostrenom režime vytvárajú nielen vzdušné údery, aké bolo prvýkrát počuť pozdĺž nášho východného pobrežia minulý december, ale aj elektrické náboje vo vyšších vrstvách atmosféry, ktoré menia naše poveternostné pomery.

Teraz môžem po prvýkrát potvrdiť, že aj ovládanie počasia našimi vlastnými tajnými vládcami je v súvislosti so Spojenými štátmi veľmi pokročilé. Dňa 12. decembra 1977 bol do kanadských novín podstrčený článok, ktorý sa potom vo veľkom šírila po celých Spojených štátoch. Tvrdil, že Rusi zriadili elektronickú poveternostnú bariéru, aby zmenili naše počasia. Údajná ruská bariéra mala siahať od Aljašky až po Čile a pripisovala sa jej nezvyčajne tuhá zima, ktorá práve prebiehala. Tu, priatelia, máme dokonalý príklad dezinformácie: bola vytvorená na zavádzanie verejnosti a naletelo jej veľmi, veľmi veľa ľudí. Pozdĺž našich brehov existuje sieťový systém na úpravu počasia, ale nie taký, ako ho opisuje článok, a nie je ruský. Ovládajú ho naši vlastní tajní vládcovia. Tento sieťový systém pozostáva z troch (3) obrovských podmorských káblov položených pozdĺž kontinentálneho šelfu nášho východného a západného pobrežia a pobrežia Mexického zálivu. Kábel západného pobrežia vedie od mysu Cape Cook na severozápade ostrova Vancouver pozdĺž západného pobrežia, popri polostrove Baja California, až k bodu oproti mexickému Tuxpanu. Kábel východného pobrežia vedie z cípu polostrova na severovýchodnom konci zálivu Fundy v Novom Škótsku smerom na juh k bodu pri Jacksonville na Floride. Kábel v Mexickom zálive vedie od bodu severozápadne od Tampy pri Buena Vista na Floride smerom na západ k bodu 77 míľ presne východne od Corpus Christi v Texase. Každý kábel napája podzemná jadrová elektrárňa. Tieto tri podzemné jadrové elektrárne sú pri Cape Cook,

na opísanom polostrove v Novom Škótsku a pri Buena Vista na Floride.

Možno ste čítali články špekulujúce o tom, že na zmenu počasia by sa dali použiť veľmi silné rádiové vlny. Pobrežný sieťový systém však takto nefunguje. Namiesto toho môže každý sieťový kábel dostať kladný alebo záporný potenciál voči zemi. Jadrová elektrárňa, ktorá ho napája, sa správa ako obrovská batéria s jedným pólom pripojeným ku káblu a druhým uzemneným. Tieto tri pobrežné siete spoločne vytvárajú elektrické polia, ktoré sa rozprestierajú cez kontinentálne Spojené štáty s výnimkou Aljašky a ovplyvňujú aj časti Mexika a Kanady. Elektrické náboje vo vyšších vrstvách atmosféry sa pohybujú v reakcii na tieto polia, čo vyvoláva posuny tryskového prúdenia, a tie zase menia naše počasie. Tento proces spotrebúva obrovské množstvo energie, ktorú dodávajú tri podzemné jadrové elektrárne napájajúce siete.

Počas práve uplynulej krutej zimy vytvorilo ovládanie počasia smrtonosné búrky, ktoré len sčasti súviseli so sovietskymi kozmosférami. Väčšinou ich spôsobili pobrežné siete, ktoré dnes môžem odhaliť po prvýkrát. V súčasnosti má sieť západného pobrežia záporný náboj, zatiaľ čo sieť východného pobrežia kladný. Dostal som však informáciu, že len pred šiestimi dňami, 20. mája, sa začal experiment s častými zmenami polarity siete v Mexickom zálive. Napríklad včera sa polarita zmenila zo zápornej na kladnú o 16.20 hod. a potom sa obrátila z kladnej späť na zápornú sotva o sedem hodín neskôr, o 23.30 hod. Vo svetle toho všetkého sa zamyslite nad slovami Merlina Williamsa, riaditeľa úradu federálnej vlády pre úpravy počasia, z rozhovoru uverejneného práve včera, 25. mája, v New York Times. Zdôraznil naliehavú potrebu lepšieho varovania pred búrkami a poukázal na mimoriadnu zraniteľnosť obcí na južnom pobreží Floridy. Povedal, že je pravdepodobné, že „také búrky, ktoré v minulosti zabili len niekoľko ľudí, budú zabíjať tisíce. Čas na takúto smrtonosnú búrku dozrel a obávam sa, že môže veľmi dobre prísť už toto leto alebo jeseň.“

Tieto siete, priatelia, používajú naši tajní vládcovia na manipuláciu s počasím pre svoje vlastné ciele. Minulú zimu sa obrovské búrky „čistou náhodou“ zhodovali s úsilím plynárenskej loby o dereguláciu cien zemného plynu. A teraz zvláštne poveternostné podmienky vážne oneskorili výsadbu jarných plodín v našich obilniciach a v iných oblastiach spôsobili, že úrodu odplavila voda. To, čo sa teraz deje, je vojna prostredníctvom počasia, do ktorej sú zapojené nielen zbrane Sovietskeho zväzu na úpravu počasia, ale aj zbrane našich vlastných tajných vládcov. Nastala éra poveternostnej stratégie a Amerika je jej bojiskom. Tieto tajné pobrežné siete zvyčajne vytvárajú účinky úpravy počasia na regionálnej a celoštátnej úrovni, zatiaľ čo ruské kozmosféry vytvárajú sústredenejšie, miestne účinky. Teraz však, keď je nad nami ešte viac kozmosfér než tých 216, o ktorých som vám povedal minulý mesiac, sa schýľuje k veľkému boju o ovládnutie amerického počasia. Nemôžem povedať, kto vyhrá, ale môžem s istotou povedať, že zvláštne počasie bude toto leto veľmi rozšírené a možno ešte viac budúcu zimu — a porazenými budeme vy a ja, americký ľud.

Toto narúšanie nášho zásobovania potravinami prostredníctvom úprav počasia sa už začalo, čo sa prejavuje prudko rastúcimi cenami zeleniny vo vašom miestnom supermarkete. Oveľa dramatickejšie narušenie dodávok potravín pochádzajúcich z nášho západného pobrežia však môže nastať kedykoľvek. Mám na mysli účinky katastrofy spôsobenej umelo vyvolaným zemetrasením a prívalovými vlnami, pred ktorou som prvýkrát varoval pred rokom v Audio liste č. 24. V tejto nahrávke som uviedol polohy siedmich (7) ruských superbômb typu štiepenie-fúzia-štiepenie, ktoré boli umiestnené do hlbokých podmorských priekop okolo Filipín. Ako som vtedy vysvetlil, Filipíny sú akoby klenák v dlhom oblúku geologických zlomov obopínajúcich Tichý oceán — v takzvanom Ohnivom kruhu. Veľké zemetrasenie na Filipínach by sa mohlo postupne preniesť okolo tichomorského okraja a napokon zdevastovať západné pobrežie Ameriky — a presne to sa plánuje!

Od nahratia tejto pásky som informoval aj o tom, že Sovietsky zväz umiestňuje podmorské zbrane s nižšou výbušnou silou okolo Tichého oceánu a inde. Mnohé z nich boli odpálené a za posledný rok boli silné zemetrasenia pozdĺž tichomorského okraja veľmi časté — všade okrem Filipín. Sovietsky zväz, priatelia, uvoľňuje napätia v zemskej kôre všade okrem okolia Filipín, kde sa napätie hromadí do obrovských hodnôt. Keď podľa ruských prístrojov na monitorovanie napätia v tejto oblasti dozreje čas, bomby okolo Filipín odpália. Sovietski vedci očakávajú, že tým vyvolajú zemetrasenia a prívalové vlny nevídaných rozmerov a že jedným z dôsledkov bude spustošenie amerického západného pobrežia. Ďalšie podrobnosti plánu si môžete vypočuť znovu v Audio liste č. 24.

Pred niekoľkými dňami začala na Filipínach vybuchovať sopka, čo naznačuje, že sa napätie v tejto oblasti hromadí. A v posledných dňoch Rusi v rýchlom slede vyvolali silné zemetrasenia približne s magnitúdou 6,5 podľa Richtrovej stupnice pri Taiwane, Japonsku a Aleutách. Priatelia, prvá veľká katastrofa v tajnej geofyzikálnej vojne, ktorá práve prebieha, je už za rohom.

Téma 3 — Verejné priznanie doktora Betera

Priatelia, uplynulo už päť rokov od vydania mojej knihy literatúry faktu „THE CONSPIRACY AGAINST THE DOLLAR“ — „Sprisahanie proti doláru“. Kniha viedla k vystúpeniam v nespočetných diskusných reláciách po celej Amerike, potom nasledovali kazetové nahrávky a budúci mesiac uplynú tri roky od začiatku mojej mesačnej kazetovej série Audio listov. To všetko prišlo ako nečakané prerušenie mojej vlastnej profesionálnej kariéry finančného a právneho poradcu s klientmi po celom svete. Myslím si, že nastal čas bilancovať, zhodnotiť, čo sa vôbec podarilo dosiahnuť, a povedať vám, čo som sa z týchto piatich rokov úsilia naučil. Skôr než to urobím, však uvediem, že takmer päť rokov, od roku 1968 do roku 1973, som pomáhal rozvíjať súkromné medzinárodné podnikanie v africkej republike Zair a mal som tam rozpracovaných mnoho projektov. Zair bude pre mňa vždy veľmi osobitným miestom, pretože práve tam, v africkej divočine, som spoznal nášho Pána Ježiša Krista, začal som ho milovať a kráčať s ním spôsobom, ktorý neviem opísať. Treba to zažiť. A v dôsledku tejto skúsenosti — duchovnej skúsenosti, ak to tak smiem povedať — som bol nútený urobiť si prestávku.

V priebehu rokov som sa dozvedal čoraz viac o skutočných príčinách politického, hospodárskeho, spoločenského a vojenského vývoja našej doby. Moje kontakty na vysokých úrovniach podnikania a vlády zahŕňali aj mnohé styky s medzinárodným spravodajským spoločenstvom, ktoré dnes slúži veľkému medzinárodnému biznisu rovnako alebo ešte viac než vláde či vám a mne. Keď som si to všetko spojil, zistil som, že hrstka neuveriteľne mocných mužov je odhodlaná zničiť vašu budúcnosť pre svoj súkromný zisk. Preto som napísal knihu „Sprisahanie proti doláru“. Cítil som, že máte právo to vedieť, a teraz je to už päť rokov, odkedy som naposledy videl Zair. Stále sa teším na deň, keď sa budem môcť znovu vrátiť, no dnes na Zair útočia tie isté sily, ktoré sa snažím odhaľovať a proti ktorým bojujem tu v Amerike. Zair, rovnako ako Spojené štáty a napokon celý svet, uviazol medzi dvoma stranami, zapletený do mocenského zápasu medzi rastúcim impériom sovietskeho Ruska a rozpadajúcim sa impériom Rockefellerovho kartelu.

„Sprisahanie proti doláru“ sa stalo bestsellerom a ja som začal vystupovať v miestnych rozhlasových diskusných reláciách po celých Spojených štátoch aj v Kanade. Mnohé fakty, dátumy, mená, udalosti a plány, ktoré som v tejto knihe odhalil, boli na chodbách skutočnej moci v Amerike i v zahraničí všeobecne známe. Pre väčšinu širokej verejnosti však boli úplnou novinkou. Zdalo sa, že ľudia túžia po týchto nových poznatkoch o skutočných dôvodoch zvláštneho, krčovitého správania dnešného sveta. Postupne som začal získavať čoraz viac nových informačných zdrojov v podnikaní, vo vláde a v spravodajských službách doma aj v zahraničí. Mnohí mi dávali údajné tipy, ktoré som musel vyradiť, pretože krížové overovanie ukázalo, že sú nepresné alebo v niektorých prípadoch dokonca zámerne

podvodné. Boli však aj mnohí ďalší, ktorých informácie sa ukázali ako spoľahlivé a ktorí ma čoraz viac využívali ako svoj výhradný kanál k vám. Znova a znova mi hovorili o konkrétnych prípadoch, ktoré som preveril a zistil, že sú pravdivé: niektoré z mojich zdrojov poskytli kľúčové informácie istým známym komentátorom a organizáciám, len aby ich títo rôznymi spôsobmi zradili. V jednom zmysle je teda pre Audio list doktora Betera veľkou ctou, výsadou a ťažkou zodpovednosťou čoraz viac slúžiť ako zdroj výhradných informácií pre vás. V širšom zmysle je to však smutná obžaloba mnohých ďalších verejných informačných kanálov, ktorým je teraz prístup k týmto kľúčovým informáciám odopretý.

Je takzvaný „všemohúci dolár“, ktorý sa rúca, naozaj tým, na čom záleží? Naozaj nikto z tých, čo tvrdia, že slúžia verejnosti, túto službu nevykoná? Skrátka, nezostala v Amerike žiadna česť? Ako o chvíľu vysvetlím, priatelia, nie sú to len rečnicke otázky — zasahujú samotné jadro nášho dnešného zúfaleho stavu.

Takmer pred dvoma rokmi, v lete 1976, začalo množstvo výhradných informácií na mojich kazetách s Audio listami prudko rásť. Dôvodom bola úloha, ktorú Audio list zohral v sovietskej kríze s podvodnými raketami v roku 1976 — kríze, ktorú vláda Spojených štátov ani žiadny významný mediálny komentátor dodnes nikdy nezverejnili. Vy, ktorí dlhodobo počúvate moje Audio listy, už príbeh sovietskej krízy s podvodnými raketami poznáte až príliš dobre. Prežívali ste ju, zatiaľ čo väčšina vašich susedov pokojne spala, neuvedomujúc si alebo nedbajúc na to, že balansujeme na pokraji jadrovej vojny. Najmä pre mojich novších poslucháčov je však podľa mňa namieste krátke pripomenutie.

Táto kríza aj s jej následkami bola významným zlomovým bodom pre Audio list i pre Spojené štáty. Dňa 19. júla 1976 som nahral Audio list č. 14. Celé mesiace som svojim poslucháčom sprostredkúval rastúce obavy kľúčových členov správnych rád veľkých nadácií ovládaných Rockefellerovcami, že sa blíži podraz sovietskeho Ruska, spojenca amerických tajných vládcov, namierený proti nim. Naši tajní vládcovia vtedy tieto obavy nezdieľali. Ako som však odhalil v Audio liste č. 14, ruský podraz už prebiehal. Sovietske Rusko sa v tom čase pripravovalo na prekvapivý jadrový útok. Podobne ako prekvapivý útok na Pearl Harbor v roku 1941, aj ruský plán útoku v lete 1976 vychádzal z námornej stratégie. Cieľom pripravovaného prekvapivého útoku malo byť úplné zničenie námorníctva Spojených štátov s výnimkou plavidiel, ktoré by v čase útoku boli na mori. Kľúčovými zbraňami blížiaceho sa ruského prekvapivého útoku nemali byť medzikontinentálne balistické rakety ani bombardéry, ale rakety krátkeho doletu s viacerými jadrovými hlavicami, umiestnené na podvodných odpalovacích stanovištiach v našich vlastných teritoriálnych vodách. Umiestňovali ich tak blízko cieľov, aby po odpálení nezostal žiadny čas na varovanie. Keby sa takýto útok uskutočnil, priatelia, o výsledku následnej vojny by nebolo pochyb, najmä vzhľadom na drvivú ruskú prevahu v civilnej obrane. Spojené štáty by napokon prehrali. Preto som v júli 1976 zverejnil informácie od svojich spravodajských zdrojov o podvodných raketách, ktoré vtedy umiestňovalo sovietske námorníctvo. Len o dva týždne neskôr, 2. augusta 1976, som nadviazal Audio listom č. 15. V tejto nahrávke som vysvetlil príslušnú námornú stratégiu a uviedol navigačné súradnice 64 sovietskych podvodných rakiet, ktoré dovtedy umiestnili po celom svete. Bolo to nevyhnutné, pretože agenti v našej vlastnej vláde blokovali tieto kľúčové informácie, aby sa nedostali k Zboru náčelníkov štábov. Jediná nádej na podniknutie krokov spočívala v tom, že sa z toho stane verejná záležitosť. V polovici augusta sa Kanada a Veľká Británia stali prvými krajinami, ktoré podnikli kroky na odstránenie rakiet vo svojom okolí. Koncom augusta 1976 už usilovne pracovalo aj námorníctvo Spojených štátov a vyťahovalo sovietske rakety z našich vlastných vôd. Generál George S. Brown, predseda Zboru náčelníkov štábov, dokázal presvedčiť vtedajšieho prezidenta Geralda Forda, aby rozhodol proti vôli Henryho Kissingera a vydal rozkaz rakety odstrániť. Operácia odstránenia sa skončila 31. augusta 1976. Hneď na druhý deň bol pod podpisom generála Browna odoslaný list mne a tisícom ľudí po celej krajine, ktorí naliehali na

Pentagón, aby konal. List v prítomnom čase v podstate uvádzal, že v našich vodách nie sú žiadne ruské rakety. Mnohí z toho nesprávne usúdili, že moje obvinenia o sovietskych podvodných raketách v našich pobrežných vodách nemali žiadny základ. O týždeň neskôr som však generála Browna upozornil, že začínam dostávať súradnice druhej série rakiet, ktoré Rusi práve začali umiestňovať. Požiadal som o osobné stretnutie s ním, aby som mu tieto súradnice odovzdal, a mojej žiadosti bezodkladne vyhovel. Stretnutie bolo dohodnuté na 15.00 hod. 16. septembra 1976 v kancelárii generála Browna v Pentagóne. K tomuto dátumu som mu mohol odovzdať 48 nových polôh okolo Severnej Ameriky, nahratých na kazete určenej len pre jeho uši. Keď môj spolupracovník, ktorý ma na stretnutie sprevádzal, odovzdal osobitnú kazetu generálovi Brownovi, generál si ju krátko prezrel a potom si ju vložil do vnútorného vrecka saka svojej uniformy letectva. V tej chvíli ju odmietol odovzdať komukoľvek inému. O niekoľko dní som dostal správu, že námorníctvo Spojených štátov opäť usilovne vyťahuje sovietske rakety bez jediného slova verejnosti. Pentagón verejne potvrdil v novinách, ako sú Ledger-Star z Norfolku vo Virgínii z 27. septembra 1976 a Chicago Tribune zo 4. decembra 1977, že moje vyše hodinové stretnutie s generálom Brownom sa uskutočnilo presne tak, ako som vám povedal. V Audio liste č. 16 zo septembra 1976 som svojim poslucháčom poskytol mnoho ďalších podrobností o týchto napätých dňoch na pokraji jadrovej vojny. Upozornil som ich tiež, že generál Brown bude potrebovať obrovskú podporu verejnosti, aby mohol naďalej plniť svoju ústavnú povinnosť voči americkému ľudu. Ako som vtedy povedal, generál Brown čelil mocným silám vo vláde Spojených štátov, ktoré boli odhodlané zastaviť ho. A skutočne, 17. októbra 1976, presne mesiac a deň po mojom stretnutí s generálom Brownom, proti nemu spustili zúrivy útok veľkých médií.

Ako som odhalil v Audio liste č. 17, 1. októbra došlo k osudovému obratu v amerických vyhliadkach — vďaka špinavému vydieraniu, vyhrážkam a zastrašovaniu vtedajšieho prezidenta Geralda Forda. Od polovice októbra sa generál Brown ocitol osamotený. Mnohí z tých, ktorí pred dvoma mesiacmi zasypávali Pentagón požiadavkami na konanie, zrazu akosi nemali dosť času, aby nadviazali pochvalou a podporou vo chvíli, keď boli kriticky potrebné. Generál Brown vsadil všetko na americký ľud — a prehral. V Audio liste č. 23 pred vyše rokom som odhalil, koľko generál Brown stratil. Varoval som tiež pred možnosťou, že mu niekto osobne ublíži. A už celé mesiace generála Browna na verejnosti nevidíme, akoby bol zlikvidovaný v štýle ruskej KGB. Už dávno ho vo všetkých praktických ohľadoch nahradil generál David Jones, muž, ktorého podobnosť s generálom Brownom sa začína a končí pri jeho vlastnej uniforme letectva. Generál Jones má oveľa viac spoločného s Jimmym Carterom, ktorý porušil všetky tradície, aby z Jonesa urobil nového predsedu Zboru náčelníkov štábov. Jimmy Carter chcel „svojho človeka“, človeka, ktorý na všetko povie áno, a teraz ho má.

Ďalší zlomový bod pre náš národ nastal pred rokom. V tom čase sa sovietsky program jadrovej sabotáže v Spojených štátoch v rámci príprav na vojnu začal prudko rozrastať. Ako viete, na tri mesiace, od konca mája do konca augusta 1977, som pozastavil vydávanie Audio listov v nádeji, že pomôžem celoštátnemu úsiliu odhaliť a zastaviť rýchlo rastúcu sabotážnu kampaň. Keď som však v auguste obnovil Audio list číslom 25, bol som nútený povedať vám, že toto úsilie zlyhalo — predovšetkým pre nečinnosť úradov na všetkých úrovniach vrátane nedôvery a neochoty vyšetrovať. Odvtedy čoraz viac vidíme vystupujúcu špičku ľadovca bezprecedentnej hrozby, ktorej čelíme. Ruská sabotážna kampaň, ktorá sa minulý jar začala veľkými priehradami a vodnými nádržami, sa už dávno rozšírila aj na iné druhy cieľov — mosty, významné verejné budovy, obilné silá, rafinérie a už niekoľko mesiacov aj na železnice, najmä cisternové vagóny. Federálna vláda však po tom, čo dopustila, aby sa naša krajina dostala do tohto zúfaleho stavu, nijako neusiluje o odstránenie samotnej sabotáže. Namiesto toho po celých Spojených štátoch teraz tajne prebiehajú intenzívne výcvikové programy pre štátnu políciu a vybrané miestne orgány presadzovania práva, aby zvládli praktický rozpad spoločnosti, ktorý by mohla vyvolať rozsiahla sabotáž. Teraz sa to stalo súčasťou „Operácie Garden

Plot“, na ktorú som prvýkrát upozornil svojich poslucháčov takmer pred tromi rokmi v Audio liste č. 2.

Okrem sabotáže sú už viditeľné aj mnohé ďalšie časti ľadovca bezprostredného nebezpečenstva. Napríklad tu boli bezprecedentné vzdušné otrasy či záhadné vzdušné údery od minulého decembra do februára pozdĺž východného pobrežia a inde. Vyvolali ich ruské kozmosféry, ako som podrobne vysvetlil v predchádzajúcich nahrávkach. Priatelia, bez ohľadu na to, o akú otázku ide — politickú, hospodársku alebo týkajúcu sa samotného nášho života a smrti — sú však reakcie amerického ľudu ako celku na informácie, ktoré som zverejnil, celkom iné, než by som očakával, keď som pred piatimi rokmi začínal. Ja ich môžem označiť len za nenormálne a samovražedné. Ústava nás ustanovila za zvrchovaných pánov Spojených štátov amerických, ale my, ľud, sme túto zvrchovanosť premárnili. Dokážeme povedať len: Čo môžeme robiť? Keď sa ocitneme pred rozsiahlymi dokladmi podvodu ministerstva financií Spojených štátov v súvislosti s našimi zásobami zlata, ako ľud nereagujeme normálne ani logicky. Namiesto toho, aby sme prinútili našich údajných verejných služobníkov dokázať, že zverený majetok spravujú poctivo — čo by bola jednoduchá vec, keby žiadny podvod neexistoval — jednoducho veríme ich sebeckým lžiam, pretože hovoria „s autoritou“. Potom si blažene kráčame ďalej a čudujeme sa, prečo sa naše hospodárstvo naďalej rozpadá. Keď vlastnými očami vidíme dôkazy, že so skutočnou bezpečnosťou našej krajiny je niečo strašne zle, nepožadujeme — a už vôbec nevynucujeme — aby s tým naši takzvaní verejní služobníci niečo urobili. Namiesto toho počúvame príjemné slová, že teroristické činy, aké sa dejú v zahraničí, nie sú tu v Spojených štátoch dôvodom na obavy. Takto upokojení si potom len škrabeme hlavu, akoby sme nemali ani potuchy o príčine, keď vidíme, ako obilné silá, železničné cisterny či iné ciele explodujú v sériách, ktoré nemajú obdobu.

Priatelia, my, ľud Spojených štátov amerických, sme zlyhali pri najúžasnejšej príležitosti, akú kedy ktorýkoľvek národ na svete dostal. A nastal čas priznať vám, že moje doterajšie úsilie zrejme zlyhalo vo svojom pôvodnom ciele. Tým cieľom bolo pomôcť americkému ľudu zachrániť našu milovanú republiku zverejnením informácií, ktoré sa dali použiť na postavenie našich tajných vládcov pred súd a na opätovné nasmerovanie našej vlády na poctivú cestu. Dúfal som, že konečnému kolapsu Spojených štátov spolu so smrťou miliónov sa dá a aj sa podarí zabrániť. Dúfal som, že sa raz celému ľudu podarí zdvihnúť oči od umelo vytvorených denných rozptýlení, pozrieť sa dopredu, uvidieť prichádzajúcu katastrofu a podniknúť kroky na jej odvrátenie. Práve v to som dúfal. Ale v terajšom stave, priatelia, sa katastrofe nedá zabrániť inak než Božím zásahom. Pre tých, čo nemajú vieru v Boha, sú to slová úplnej porážky — a úplná porážka je to, čo čaká našich tajných vládcov. Ale čo my ostatní?

Stále sa ma pýtajú: Čo môžem urobiť, aby som zachránil svoju krajinu? Tým, ktorí chcú moju odpoveď na túto otázku, musím celkom úprimne povedať: Nemôžete zachrániť nikoho ani nič, kým a pokiaľ nebude spasená vaša vlastná duša. A to sa môže stať len vtedy, ak prijmete nášho Pána Ježiša, Krista — vo svojom SRDCI, vo svojej mysli a vo svojej duši. Niet inej cesty než prostredníctvom Ježišovej moci. Až potom sa budete môcť nasmerovať správne, až potom začnete chápať, čo treba urobiť, a až potom si uvedomíte, že na prvom mieste je váš Stvoriteľ — nie krajina, nie vy sami, nie ktokoľvek iný, ale váš Stvoriteľ. Potom začnete robiť to, čo je správne, jednoducho preto, že je to správne.

V nadchádzajúcich mesiacoch, ak Boh dá, dúfam, že vás budem naďalej informovať o udalostiach a o ich význame pre vás tak, ako som to robil doteraz. Budem sa však tiež snažiť, ak Boh dá, povedať vám viac o tom, čo by sa dalo urobiť na nahradenie zlého systému, ktorý sa nám teraz rúca okolo hlavy. Republika, ktorú vytvorili naši otcovia zakladatelia, už neexistuje — zostala len rozpadajúca sa škrupina. Ak však tak ako naši otcovia zakladatelia zveríme svoju cestu do Pánových rúk, možno ešte dostaneme príležitosť väčšiu, než mali oni. Na popole republiky, ktorá stála 200 rokov, by sa ešte mohla vybudovať taká, ktorá by vydržala až do konca určeného naším Pánom. Máme totiž nielen večné

zásady, ktoré viedli našich otcov zakladateľov, ale aj poučenie z toho, čo sa pokazilo v ich diele. Pred rokom som v Audio liste č. 24 použil historický príklad pádu Babylonu na znázornenie úplného a bezprostredného kolapsu Spojených štátov. Môžeme a musíme sa však modliť, aby ho namiesto toho vystriedal iný dávny historický príklad — príklad starovekého Ninive. Dozvedáme sa, že Ninive, rovnako ako Babylon, upadlo do všemožných zlých praktík a že vodcovia aj ľud celkom zabudli na Boha. Potom jedného dňa začal ulicami Ninive kráčať muž menom Jonáš, ktorý pripomínal všetko zlo, čo v meste bujnelo od najvyšších miest až po najnižšie. Varoval, že pre odvrátenie sa od Boha bude mesto čoskoro úplne zničené. Jeho slová zasiahli cieľ a ľud aj vládcovia Ninive sa odvrátili od svojich dovtedajších ciest a obrátili sa späť k Bohu. A Ninive ožilo, stalo sa opäť veľkým mestom na celé generácie.

Teraz čelíme skúške ohňom, priatelia. Ak sa ako ľud v istom okamihu prebudíme a obrátime sa späť k nášmu Pánovi, potom a len potom možno bude zvyšok nášho kedysi veľkého národa ušetrený.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol doktor Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehnáva a ochraňuje každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.